

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e48492.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Ordføreren:

Ikke uden en vis Forundring har jeg hørt det Foredrag, som det ærede kongevalgte Medlem nys holdt i denne Sag. Denne Forundring er tildeels personlig; thi jeg tilstaaer, at jeg ikke havde ventet, at den ærede Rigsdagsmand skulde have viist mig den Ære at indlemme mig i den Forhandling, han har reist om hele Grundlovsudkastet. Jeg skal derfor, selv ved at berøre den Deel af Sagen, som vedkommer mig personlig, søge at holde mig til Sagens almindelige Side. Den ærede Rigsdagsmand betragtede det som en meget listig Opsindelse af Ordføreren, naar denne udtalte hvorledes den Paragraph i Udkastet, der hjemler Rigsdagen Ret til at indgive Adresser, tillige aabnede den Adgangen til at udtale sig om saadanne Spørgsmaal, i hvilke det lovformelige Initiative kun kunde tages af Kronen. Det har alt undret mig, at en saa skarpsindig Mand, en Mand, der navnlig har tiltroet sig at see saa meget skarpere i denne Sag end saa mange Andre, har kunnet overse, at jeg ikke dermed har sagt Andet, end hvad der fremgaaer af den løseste Forklaring af Paragraphen, ikke Andet, end hvad der f. Er. er bleven erkjendt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Ørsted). Det har undret mig, at han har overseet, at jeg ikke har sagt Andet, end hvad der ikke har fundet nogen Modsigelse hos Nogen, og det kunde sandelig heller ikke let finde Modsigelse. Det kunde naturligviis vel være, at der reistes Spørgsmaal om Indskrænkning i Rigsdagens almindelige Ret til at indgive Adresser, men derimod kan der ikke let være noget Spørgsmaal om den sande Betydning af Grundlovsudkastets Regel. Jeg har fremhævet dette enkelte Tilsælde; jeg kunde nævne flere Exempler, men jeg skal fremdeles henholde mig til dette ene. Jeg troer, at det kun lidet vilde hjælpe, om man ved en Paragraph i Grundloven vilde forbyde visse Sagers Omtale i Thingene. Dette hænger sammen med en almindelig Anskuelse hos mig, som jeg ved enkelte Leiligheder har følt mig opfordret til at udtale. Jeg har ikke den Ære at være kjendt af den 24de kongevalgte Rigsdagsmand (Scavenius), og da han veed, at jeg udenfor Salen er Universitetslærer, har han vel troet at kunne construere mig efter et forudsattat almindeligt Begreb, om Professorer. Dersom han havde gjort mig den Ære at lægge Mærke til enkelte Udtryk, som jeg i Forbigaaende har brugt, da vilde